

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS BESLUT

Mål nr
6884-15

meddelat i Stockholm den 28 april 2016

KLAGANDE

Förlags AB Albinsson & Sjöberg, 556203-9395
Box 529
371 23 Karlskrona

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Jönköpings dom den 29 september 2015 i mål nr 534-15

SAKEN

Mervärdesskatt m.m.

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen meddelar prövningstillstånd i den del av målet som gäller kostnadsränta för tiden från och med dagen efter respektive skattebeloppets ursprungliga förfallodag och fram till tidpunkten för Skatteverkets beslut om anstånd.

Kammarrättens avgörande undanröjs i den del som omfattas av det meddelade prövningstillståndet. Förvaltningsrättens domslut fastställs i denna del.

Dok.Id 170174

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Mål nr
6884-15

Högsta förvaltningsdomstolen meddelar inte prövningstillstånd i målet i övrigt. Kammarrättens avgörande i dessa delar står därmed fast.

Högsta förvaltningsdomstolen avslår bolagets yrkande om ersättning för kostnader i Högsta förvaltningsdomstolen.

BAKGRUND

Skatteverket har i ett omprövningsbeslut efterbeskattat Förlags AB Albinsson & Sjöberg genom att minska bolagets avdrag för ingående mervärdesskatt för redovisningsperioderna januari–december 2006. I beslutet angavs att det påförda skattebeloppet förföll till betalning den 12 december 2013. Vidare angavs beräknad kostnadsränta på beloppet.

Bolaget överklagade beslutet till förvaltningsrätten som biföll överklagandet på så sätt att bolaget med stöd av 19 kap. 11 § skattebetalningslagen (1997:483) medgavs befrielse från kostnadsränta för tiden efter skattebeloppens ursprungliga förfallodagar och fram till tidpunkten för Skatteverkets beslut om anstånd. Enligt bestämmelsen får Skatteverket helt eller delvis befria en skattskyldig från kostnadsränta om det finns synnerliga skäl.

I överklagande till kammarrätten yrkade bolaget att Skatteverkets beslut om efterbeskattning skulle undanröjas. I andra hand yrkade bolaget att befrielse från kostnadsränta medgavs för tiden efter att skatten skulle varit betald enligt Skatteverkets omprövningsbeslut.

Kammarrätten avslog bolagets överklagande när det gällde frågan om efterbeskattning samt upphävde förvaltningsrättens dom avseende befrielse från kostnadsränta och avvisade överklagandet i den delen. Kammarrätten anförde bl.a. följande. Befrielse från kostnadsränta medges av Skatteverket och förutsätter att ränta har påförts eller att det finns ränta att betala. Bolaget hade anstånd med att betala skatt enligt det överklagade beslutet till dess att förvaltningsrätten meddelat dom. Vid tidpunkten för förvaltningsrättens beslut om befrielse från kostnadsränta

Mål nr
6884-15

förelåg det därmed varken påförd ränta eller ränta att betala. Vidare har Skatteverket i det överklagade beslutet inte prövat frågan om befrielse utan endast upplyst bolaget om beräknad ränta. Förvaltningsrätten borde därför inte ha prövat bolagets yrkande om befrielse från kostnadsränta och yrkandet kan inte heller prövas av kammarrätten.

YRKANDEN M.M.

Bolaget fullföljer sin talan mot Skatteverkets beslut om efterbeskattning samt yrkar befrielse från kostnadsränta. Bolaget yrkar även ersättning för kostnader.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Högsta förvaltningsdomstolen finner skäl att meddela prövningstillstånd i den del av målet som gäller kostnadsränta för tiden från och med dagen efter respektive skattebelopps ursprungliga förfallodag och fram till tidpunkten för Skatteverkets beslut om anstånd.

Målet tas i denna del upp till prövning omedelbart.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Enligt 29 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) får rättens avgörande inte gå utöver vad som yrkats i målet. Om det föreligger särskilda skäl, får dock rätten även utan yrkande besluta till det bättre för enskild, när det kan ske utan men för motstående intresse. Av bestämmelsen följer att domstolen inte utan yrkande får göra en ändring till klagandes nackdel (jfr RÅ 1993 ref. 21).

Förvaltningsrätten har medgett bolaget befrielse från kostnadsränta för viss tid. I det nu överklagade avgörandet har kammarrätten utan yrkande och till bolagets nackdel beslutat att upphäva förvaltningsrättens dom i denna del. Oavsett vilken bedömning som kan göras angående frågan om förvaltningsrätten haft rätt att pröva bolagets yrkande om befrielse från kostnadsräntan är kammarrättens beslut

BESLUT

Mål nr
6884-15

inte förenligt med bestämmelsen i 29 § förvaltningsprocesslagen och ska följaktligen undanröjas.

En förutsättning för rätt till ersättning enligt 43 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244) är att den som målet gäller har haft kostnader för ombud, biträde, utredning eller annat som denne skäligen har behövt för att ta till vara sin rätt. Att bolaget delvis vunnit bifall till yrkandet om kostnadsrätt beror inte på vad bolaget anfört utan på att det överklagade avgörandet inte ansetts förenligt med 29 § förvaltningsprocesslagen. Med hänsyn härtill finner Högsta förvaltningsdomstolen att det saknas skäl att bevilja bolaget ersättning för dess kostnader. Ersättningsyrkandet ska därför avslås.

I avgörandet har deltagit justitieråden Mats Melin, Karin Almgren, Christer Silfverberg, Mahmut Baran och Mari Andersson.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Johan Magnander.

Förvaltningsrätten i Växjö dom den 26 januari 2015 i mål nr 4321-13
Skatteverkets beslut den 28 oktober 2013 (MV111)